

ת"פ 7637/10/17 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד חבאס אבו ריאש 9071628/ט

בית משפט השלום בבאר שבע

ל' שבט תשע"ח
15 פברואר 2018
ת"פ 7637-10-17 מדינת ישראל נ' אבו ריאש ט' 9071628(עציר)
תיק חיצוני: 5190/2017

לפני המאשימה	כב' השופט רון סולקין
נגד הנאשם	מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד לימור הלל ומתמחה הדס עמר
	חבאס אבו ריאש ט' 9071628(עציר) ע"י ב"כ עו"ד אחסאן והבי

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 334 בנסיבות סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום כא/1, בהן הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בהיות הנאשם תושב זר, אזרח ירדני המועסק כעובד משק ונקיון במלון בעיר אילת, דפק על דלת חדר בו התאכסנה נפגעת העבירה, באותה העת - קטינה כבת 17 שנים, אשר הגיעה למלון ביחד עם בני משפחתה, וזאת כאשר שהתה לבדה בחדר ולמרות שהציבה שלט "נא לא להפריע" על דלת החדר.

נפגעת העבירה פתחה את הדלת ואמרה לנאשם, כי אינה מעוניינת בנקיון החדר באותה העת. מיד לאחר מכן, סגרה את הדלת.

הנאשם דפק פעם נוספת על הדלת וכשפתחה נפגעת העבירה - ביקש להניח נייר טואלט בחדר השירותים. נפגעת העבירה נעתרה לכך ואפשרה לנאשם להיכנס, כשהיא עומדת במסדרון החדר.

הנאשם נכנס לחדר השירותים, יצא, התקרב אל הקטינה נפגעת העבירה, כשהוא עומד מולה וסגר את דלת הכניסה לחדר. מיד לאחר מכן, שלף מבין בגדיו סכין והניפה לעבר פלג גופה העליון של הקטינה נפגעת העבירה.

נפגעת העבירה ניסתה להדוף את ידו של הנאשם, האוחזת בסכין ואחזה בה, תוך שהחלה לצעוק.

הנאשם ניסה להשתיקה, אך היא המשיכה לצעוק עד שנמלט מהחדר.

לקטינה נפגעת העבירה נגרמו שלושה חתכים מדממים בידה והיא נזקקה לתפרים. כתוצאה מהפציעה, נגרם לה קושי ליישור האצבעות בידה וירידה קלה בתחושה. בנוסף, לאור מצבה הנפשי הופנתה לטיפול בגין תסמונת בתר-חבלתית (פוסט-טראומה).

בין הצדדים נקשר הסדר, במסגרתו תוקן כתב האישום.

ההסדר נערך לאחר שנשמעה עדותו המוקדמת של עובד נוסף, אף הוא אזרח ירדן, אשר הנאשם סיפר לו, מיד לאחר שעבר את העבירה - את נסיבותיה, לשיטתו, וכן את המניע שעמד לנגד עיניו.

במסגרת ההסדר, הגבילה המאשימה את עתירתה הענשית לעונש מאסר בפועל בן 18 חדשים, בצירוף מאסר מותנה; קנס; פיצוי לנפגעת העבירה. כלעומת זאת - להגנה נתאפשר לטעון כראות עיניה.

עוד סוכם, כי יוזמן תסקיר בענינה של נפגעת העבירה.

ראיות לעונש

מי מהצדדים לא הגיש ראיות לענין העונש (המאשימה עתרה להגיש תעודות רפואיות, מבלי להביא לעדות את עורכיהן ובית המשפט לא נעתר לבקשתה, הן לנוכח הכללים הרלוונטיים בדיני הראיות והן בשל היותה חורגת מהסדר הטיעון בין הצדדים. ראו החלטה מפורטת בפרו' מיום 28/01/18).

תסקיר נפגעת העבירה

כאמור, הוזמן תסקיר בענינה של נפגעת העבירה. יצוין, לבקשת נפגעת העבירה, שהובאה באמצעות שירות המבחן,

הוגשו שני עותקים של התסקיר - אחד מהם, נמסר לעיון בית המשפט וב"כ הצדדים בלבד והשני - תמציתי יותר - הוגש לתיק בית המשפט.

תסקיר נפגעת העבירה מלמד על נזקים קשים ביותר שנגרמו לה, עד כדי הרס מהלך חייה. מנערה צעירה, פתוחה, חברותית, חיונית המנהלת חיים שגרתיים המתאימים לבנות גילה - הפכה לצעירה חֲדָה ודרוכה; תחושת הביטחון שלה - נהרסה עד היסוד; תפקודה החברתי והאישי הפך מוגבל. לאחר המקרה, שהתה בביתה כחדשיים; עד סובלת מתופעות שונות, אשר מפאת צנעת הפרט - לא תפורטנה בגזר הדין.

בחוותיה שלה, חשה, כי הנאשם תכנן לאנוס אותה באיומי סכין וכי כבודה העצמי הושפל ונרמס.

עורכת תסקיר נפגעת העבירה התרשמה מנזקים קשים ומתמשכים לתפקודה העיתידי; לתפיסתה העצמית; להתנהלותה בפעולות הבסיסיות והשגריות ביותר.

עורכת תסקיר נפגעת העבירה ציינה, כי להערכתה ידרש טיפול פסיכולוגי ורגשי, ייתכן אף טיפול תרופתי, כדי לסייע לנפגעת.

עורכת התסקיר התרשמה, כי מעשיו של הנאשם הביאו לריסוק כולל של חייה ושל עולמה של נפגעת העבירה.

יצוין, לנפגעת העבירה נותרו גם פגמים פיסיים מבחינת התפקוד בידה הפגועה והיא עודנה מטופלת גם בתחום זה.

ההגנה התנגדה לקבילתן של עובדות, בתסקיר, החורגות מכתב האישום. מובן, כי לנוכח הוראות הדין, אין בידי בית המשפט להתייחס אלא לעובדות התואמות את האמור בכתב האישום המתוקן ולא ניתן משקל, בגזר הדין, לעובדות החורגות מעבר לכך או להתרשמות סובייקטיבית של מי מהמעורבים.

הערכת שירות המבחן למבוגרים בעניינו של הנאשם

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר מאת שירות המבחן למבוגרים.

כאן המקום לציין, כי תסקיר זה לא הוזמן על ידי בית המשפט, ולא הוברר עד תום, מה הסיבה לעריכתו.

עם זאת, הערכה לנאשם - נערכה והתסקיר הוגש לתיק בית המשפט.

ההגנה התנגדה, כי בית המשפט ייקח בחשבון, בגזר הדין, האמור בתסקיר. התביעה בקשה ארכה לגבש עמדתה.

לנוכח כך שלטענת הצדדים - הופתעו, במהלך הדיון שנקבע לשמיעת פרשת העונש - מקיומו של התסקיר ומאידך - עמדה ההגנה על שמיעת הטענות לעונש באותו מועד ונמנעה מלעתור לדחית הדיון לצורך לימוד התסקיר וגיבוש עמדתה - נשמעו טעוני הצדדים, תוך שבית המשפט אפשר לצדדים, להגיש השלמה בכתב לטעונים ובה התיחסות, הן לשאלת קבילות התסקיר, שנערך בנסיבות אלה; הן התיחסות לאמור בו.

התביעה הגישה התיחסותה בכתב. התביעה טוענת, כי בית המשפט רשאי להורות על עריכת תסקיר, גם מבלי שמי מהצדדים מבקש זאת ולפיכך, רשאי להסתמך על התסקיר, גם אם נערך שלא לבקשת מי מהצדדים. עוד נטען, כי משהוגש התסקיר - אין זה ראוי להתעלם ממנו.

ההגנה נמנעה מלהגיש התיחסות בכתב ובכך יש לראותה, כמי שזנחה התנגדותה.

על אף שלא הוגשה התנגדות מטעם ההגנה - ידון בית המשפט, בקצרה, בשאלת קבילות התסקיר.

צודקת התביעה, כי בית המשפט רשאי להורות על הזמנת תסקיר, גם מבלי שמי מהצדדים עתר לכך.

במקרה דנן, מוצא בית המשפט, כי הפנית הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים - היתה נדרשת ובעלת חשיבות, לצורך מתן משקל לשיקולים הרלוונטיים בעת גזירת הדין. זאת, משתי סיבות עיקריות: האחת - כי כתב האישום המתוקן, אינו מלמד על מניע כלשהו, בעטיו עבר הנאשם העבירה. בנסיבות אלה, קימת חשיבות להתחקות אחר דפוסי אישיותו ותפישותיו של הנאשם, על מנת שניתן יהיה לקבל התמונה הכוללת בדבר המסוכנות הנשקפת ממנו. הוסף לאמור, המדובר בנאשם שהוא נתין זר, כאשר אין בידי מי מהצדדים גישה למסמכים ולנתונים הנוגעים למצבו ולנסיבותיו האישיות ובנוגע לפרטים אלה - יש בידי שירות המבחן לשפוך אור, לאחר הליך ההערכה המבוצע על ידו.

בנסיבות אלה, לנוכח עמדת התביעה ובהיעדר התנגדות מפורטת בכתב מטעם ההגנה - מוצא בית המשפט לראות בתסקיר, בדיעבד, כתסקיר שהוזמן על ידי בית המשפט במסגרת פרשת העונש ולהתיחס לאמור בו.

על פי העולה מהתסקיר, מתגורר הנאשם בירדן והוא נשוי לשתי נשים ואב לילדים.

הנאשם גדל כעצמאי מגיל צעיר יחסית והשתלב במספר מסגרות תעסוקתיות.

הנאשם נטל אחריות מצומצמת למעשיו ואינו מכיר בדפוסי התנהגותו הבעייתיים.

שירות המבחן התרשם, כי במצבי חיים שונים המלווים בתחושה של לחץ או תסכול, הוא עלול להתנהג באופן אלים וכוחני, כפי שבא לידי ביטוי במעשה העבירה הנוכחית.

הנאשם אינו מגלה אמפתיה כלשהי לנפגעת העבירה ואף משליך עליה האחריות למעשיו.

הנאשם מתקשה לשלוט על דחפיו.

שירות המבחן התרשם מרמת סיכון גבוהה להתנהגות אלימה ואימפולסיבית מצדו של הנאשם בעתיד.

בסיום התסקיר, המליץ שירות המבחן על עונש מאסר שיהיה הרתעתי ומשמעותי.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טענותיה לעונש בכתב (ת/1) והשלימה הטענות על פה.

התביעה הדגישה את הפגיעה המשמעותית והמתמשכת בנפגעת העבירה - הן במישור הפיסי והן במישור הנפשי. עוד טענה התביעה בנוגע לפגיעה באמון שניתן בנאשם על ידי מעסיקו ובתחושת הבטחון של המבקרים בבית המלון.

התביעה הדגישה, כי תקיפת הקטינה נפגעת העבירה היתה ללא כל סיבה.

התביעה הדגישה את התוצאה הטרגית שעלולה היתה להיגרם, אלמלא היתה נפגעת העבירה מגלה תושיה ומתגוננת.

התביעה עתרה לענישה בהתאם לרף העליון שנקבע בהסדר, בצירוף פיצוי משמעותי לנפגעת העבירה; קנס; מאסר מותנה.

ההגנה טוענת, כי גזירת העונש אינה נסמכת רק על עוצמת הפגיעה בנפגעת העבירה אלא על בית המשפט ליקח בחשבון גם את נסיבותיו ומאפייניו של הנאשם.

ההגנה טענה, כי הפגיעה הפיסית בנפגעת העבירה לא היתה קשה וכי קיימת הפרזה ביחס לעצמתה.

ההגנה טוענת, כי עד להסתבכותו של הנאשם בעבירה - עבד לשביעות רצון הממונים עליו.

ההגנה מבקשת, כי בית המשפט יקח בחשבון נסיבותיו האישיות של הנאשם.

בדברו האחרון, שב הנאשם והודה בעבירה והביע את צערו.

הנאשם סיפר על נסיבותיו האישיות.

דין והכרעה

לא תהיה זו הפרזה להגדיר את שעבר על נפגעת העבירה בתיק זה כסיוט של ממש.

לרוב, נתקל האזרח הממוצע בסיפור מעשה שכזה רק בסרטים המשודרים בשעות הקטנות של הלילה.

נערה נופשת במלון, מצויה לבדה בחדר, כאשר אדם זר, שאין לה כל קשר עמו, נכנס לחדר, בתואנה כוזבת, למרות סירובה בתחילה, ותוקף אותה בסכין, תוך שפוצע אותה, פיסית ונפשית.

לא קשה לתאר את האימה.

אמנם, בשל תושיתה הרבה של הנערה הנפגעת - אשר הגנה על עצמה בחירוף נפש ואף זעקה לעזרה - נמנעה פגיעה חמורה יותר במישור הפיסי והיא נפגעה בידה בלבד (אם כי, גם זו פגיעה שהותירה צלקות ונזקים עד היום), ואולם, כפי שפורט בתסקיר נפגעת העבירה, נגרמה לאותה קטינה פגיעה נפשית קשה ביותר, עד כדי הסטתה ממסלול חייה היציב עד אז ואף ריסוק חייה כליל. כל זאת, על לא עוול בכפה ומבלי שתרמה לאירוע כהוא זה, אפילו לא בשיקול דעת שגוי כלשהו.

יאמר כבר כעת, כי לא עלה בידי מי מהצדדים, או בידי בית המשפט, לאתר פסיקה, שהיא קרובה לאירוע בנסיבותיה. פגיעות מסוג זה היו גם היו, אך לרוב צוין בכתב האישום, דבר קיומו של רקע - לאומני, מיני או עברני אחר ואילו, במקרה דנן, לא צוין רקע כלשהו ובית המשפט אינו רשאי ליקח בחשבון רקע כאמור, על אף התרשמותה הסובייקטיבית של הקטינה נפגעת העבירה. גם בנוגע לפרטים שנמסרו, בנוגע למניעיו של הנאשם, בעדות המוקדמת - אין בידי בית המשפט ליתן להם משקל כלשהו, לנוכח הסדר הטיעון שנערך ולמעשה, כתב האישום המתוקן הוא שעומד לנגד עיני בית המשפט, אין בלתו, והנתונים הקשורים לנסיבותיה של העבירה ילקחו בחשבון רק מתוך מסגרת זו.

אכן, במקרים רבים שענינם פגיעה באמצעות סכין - נגרמו נזקים פיסיים קשים יותר מאשר במקרה דנן, ואולם, עצימותו של הנזק הפיסי איננה הנתון היחיד שעל בית המשפט ליקח בחשבון, שכן, כפי שפורט לעיל, אין מחלוקת, שנגרם במקרה דנן, נזק נפשי משמעותי ביותר.

בית המשפט עמד, לא פעם, על הצורך להילחם בנגע האלימות באמצעות ענישה מרתיעה, בדרך של נקיטה ביד קשה,

במישור המעשה, ולא במישור הרטורי בלבד.

על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בעבירות אלימות ראו ע"פ 5641/09, **מדינת ישראל נ' ברזנסקי** פורסם במאגרים, (2010):

תופעה נוראה זו אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה באלימות המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית. במסגרת זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיותה חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 **מדינת ישראל נ' רייכמן** ([פורסם בנבו], 7.2.2005), יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד" (ע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' חסן** ([פורסם בנבו], 10.11.2009)).

עוד ראו, לענין זה, פסקי הדין ע"פ 8314/03 **רג'אח נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים - 2005); ע"פ 3277/10 **אגבריה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים - 2011); 18534-05-11 **מדינת ישראל נ' וקנין** (פורסם במאגרים - 2011).

בניגוד לטענת ההגנה, על בית המשפט לשוות לנגד עיניו את ענינה של נפגעת העבירה, תוך מתן משקל מתאים לכך וכן ליקח בחשבון הצורך להרתיע אחרים מפגיעה בחיי אדם ובשלמות גופו של אדם בכלל, על מנת לשמור על בטחון הציבור. ראו ע"פ 1463/09 **מ"י נ' פלוני** (פורסם במאגרים - 2009):

לא רק עניינו של המשיב עומד בפני בית המשפט, אלא גם עניינו של הקורבן ועניינו של הצבור כי מערכת אכיפת החוק תנקוט בצעדים ממשיים למיגור תופעת האלימות, עמה אין חברה מתוקנת יכולה להשלים. כאמור, רבים חוטאים ב"תופעת הסכינאות", ולאחר שהתרענו מפניה כה רבות, נדמה כי הגיעה העת שלא להסתפק במלות גינוי ובמסרים חינוכיים צופים פני עתיד, אלא לנקוט ביד קשה כלפי העבריינים בתחום זה, ואם בדרך זו תימנע ולו פגיעה אחת בחיי אדם, דיינו.

לענין קביעת מתחם הענישה הראוי, תובא, להלן, סקירת פסיקה מהעשור האחרון:

· בפסק הדין ע.פ. 70115/08 **מדינת ישראל נ' נוריאל** (פורסם במאגרים - 2008) קיבל בית המשפט המחוזי בתל-אביב, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, הרכב אב"ד כב' ס.ג. (כתוארה אז) השופטת ד' ברלינר, ערעור המדינה והוחמר עונשו של מי שפצע בעל קיוסק באמצעות בקבוק זכוכית אותו ניפץ על

ראשו, לעונש מאסר בפועל בן 20 חדשים, תוך שבית המשפט מצין, כי בשבתו כערכאת ערעור, אינו ממצה את חומרת הדין.

· בפסק הדין ע.פ. 4884/06 **רשואן נ' מדינת ישראל** (2007) העמיד בית המשפט העליון את עונשו של מי שפצע אחר באמצעות בקבוק בירה שבור לעונש מאסר בן 3 שנים בפועל, חרף היותו צעיר, כבן 18 - 19 שנים.

· בגזר הדין ת.פ. 41932-09-14 **מדינת ישראל נ' טקלדרגיש** (2015) נדון נאשם אשר פצע אחר באמצעות חפץ חד, לעונש מאסר בפועל בן 13 חדשים. באותו מקרה, קבע חברי, כב' השופט ד. בן טולילה, מתחם ענישה שינוע בין 10 ל- 28 חדשים מאסר בפועל בגין עבירות דומות, וראו הנימוקים שם.

· בגזר הדין ת"פ 51336-03-16 **מדינת ישראל נ' טלקר** (2016), נדון נאשם שתקף אחרת ופצע אותה, בכך שהפילה לרצפה והטיח אבן בראשה שלוש פעמים, תוך גרימת חתך בקרקפת, אשר טופל בחדר המיון, לעונש מאסר בפועל בן 23 חדשים. באותו מקרה, נקבע מתחם ענישה שינוע בין 14 עד 42 חדשי מאסר. יצוין, כי באותו מקרה לא נגרם נזק ארוך טווח לנפגעת העבירה.

· בגזר הדין ת"פ 24509-09-13 **מדינת ישראל נ' אבוהני** (פורסם במאגרים - 2015), נגזר דינו של נאשם שפצע אחר בראשו, כשהוא אוחז בחפץ חד וגרם לו לחתך בקרקפת שהצריך תפירה בבית חולים, לעונש מאסר בפועל בן 8 חדשים. ערעור ההגנה לבית המשפט המחוזי (עפ"ג 38201-08-15) נדחה, תוך שבית המשפט מצין, כי המעשה "מצוי ברף הגבוה של אלימות ברוטלית ומסוכנת" וכי מתחם הענישה שנקבע שם - בין שישה ועד שמונה עשר חדשי מאסר בפועל - משקף איזון ראוי.

גם בקשת רשות ערעור שהוגשה על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נדחתה (רע"פ 8699/15 **אבוהני נ' מדינת ישראל**, פורסם במאגרים - 2015).

כאמור, למקרה דנן חומרה מפליגה ביחס למקרים שהובאו לעיל, לנוכח היעדר רקע קודם או היכרות כלשהו בין הנאשם לבין נפגעת העבירה; לנוכח התרחשות העבירה בחדרה הפרטי של נפגעת העבירה; לנוכח הפגיעה באמון מצדו של הנאשם, כעובד בית המלון; לנוכח התרחשות הפגיעה במקום בו נפגעת העבירה מבודדת, לאחר שהנאשם אף סגר הדלת מאחוריו; לנוכח האלימות הקשה שנלוותה לתקיפה ופתאומיותה; לנוכח הנזקים הקשים והמתמשכים שנגרמו, למרבה הצער, לנפגעת העבירה.

בשים לב לנסיבות המתוארות, מוצא בית המשפט לקבוע מתחם ענישה שינוע בין 18 - 30 חדשים בגין המקרה דנן.

קביעת הענישה הספציפית בהתאם לטווח המוסכם בהסדר הטיעון

כאמור לעיל, הגבילה התביעה עתירתה הענשית במקרה זה, לעונש מאסר בפועל בן 18 חדשים. זאת, בנוסף למאסר מותנה; קנס; פיצוי לנפגעת העבירה.

בהתאם למתחם הענישה שנקבע לעיל, עומדת עתירתה הענשית של התביעה ממילא על הרף הנמוך של המתחם.

בהיות הנאשם אזרח ירדן, לא היה בידי התביעה להציג מרשם פלילי ובית המשפט יצא מנקודת הנחה, כי הוא נעדר הרשעות קודמות.

התרשמות שירות המבחן למבוגרים מהנאשם מדברת בעד עצמה ומלמדת על מסוכנות גבוהה מצדו של הנאשם לעתיד.

הנאשם אף נמנע מלהביע חרטה כנה על מעשיו.

הנזק החמור והקשה שנגרם לנפגעת העבירה - אף הוא מדבר בעד עצמו ונלקח בחשבון כבר בעת קביעת מתחם הענישה.

לזכות הנאשם יש ליקח בחשבון הודאתו באשמה, שחסכה עדות הנפגעת; וכן היותו נתין זר, על המשמעויות הנלוות לכך מבחינת תנאי מאסרו.

לאחר שבית המשפט שקל טענות הצדדים ועיין בתסקירים, מוצא, במקרה מסוים זה, כי עתירתה הענשית של התביעה היא העונש המינימלי, שספק אם יהיה גם בו כדי לשקף חומרת המעשים המיוחסים לנאשם. לנוכח נתוניו של הנאשם, תפישותיו ומאפייני אישיותו - אלמלא ההסכמות בין הצדדים במסגרת ההסדר, ראוי היה להשית עליו מאסר ארוך יותר באופן משמעותי.

כמובן, יושת על הנאשם גם עונש מאסר מותנה מרתיע.

אשר לשאלת העיצומים הכספיים - מעשיו החמורים של הנאשם; הפגיעה הקשה בנפגעת העבירה והצורך לשלבה בטיפול - מחייבים השתת פיצוי הולם על הנאשם.

אמנם, הנאשם תושב ירדן, אך הוא עבד, תקופה לא מבוטלת, לפרנסתו בישראל, ובנוסף, הנו חלק מקבוצת עובדים, אשר הגיעו לעבוד כאן וקיימים מעגלי תמיכה סביבו. בנסיבות אלה, יהיה עליו להתארגן ולעמוד בעיצומים הכספיים שיושמו עליו. כפי שנפסק לא פעם, פיצוי לנפגע העבירה, בהיותו סעד בעל מאפיינים אזרחיים במסגרת המשפט הפלילי - אינו תלוי ביכולתו הכלכלית של הנאשם, ואף אין ליתן כלל משקל ליכולתו הכלכלית. ראו ע.פ. 6452/09 **קאסם נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים); עוד ראו ע.פ. 5761/05 **מג'דלאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).

מובן, הפיצוי שיפסק אינו ממצה הנזקים והסעדים הקיימים בידי נפגעת העבירה. ואולם, יתכן שיהיה בו כדי להיטיב מצבה, ולו במעט, ואף לאפשר לה לנקוט בהליכים נוספים, ככל שיידרש. בכל מקרה, יהיה בו בבחינת מסר של הכרה מצד המערכת השיפוטית בנזקים הקשים שנגרמו לה.

בהיות נפגעת העבירה קטינה בעת שנעברה העבירה - מתוקף הוראות סעיף 3א' לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה - 1995 (תיקון מס' 14 משנת תשע"ב - 2012) - תישא המדינה, בכל מקרה, בחלק מהפיצוי שייפסק לטובתה וזאת גם אם לא יהיה ניתן לגבותו מהנאשם.

עוד רואה בית המשפט להשית על הנאשם קנס, וזאת לנוכח יתר הערכים המוגנים בהם פגע, שהם בעלי משמעות לכלל הציבור.

בשולי הגליון, תוודא המאשימה העברת עותק גזר הדין לגורמים האמונים על מתן אישור להעסקת עובדים זרים בתחום המלונאות, אשר ראוי, כי ירעננו הבדיקות הנדרשות, על מנת למנוע, ככל הניתן הגעת עובדים בעלי פוטנציאל לפגיעה כה מסוכנת באזרחי המדינה. כן תיבחן, כמובן, שאלת המשך העסקתו של הנאשם דן בישראל או כניסתו אליה לכל צורך שהוא.

סוף דבר, גוזר בית המשפט על הנאשם הענשים הבאים:

- א. 18 חדשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בהתאם לרישומי שב"ס;
- ב. 12 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י';
- ג. 8 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י';
- ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15/04/18;
- ה. פיצוי לנפגעת העבירה, ע.ת. 1 בכתב האישום, בסך 25,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 15/04/18.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים וכן לעורכת תסקיר נפגע העבירה.
הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ל' שבט תשע"ח, 15 פברואר 2018, במעמד הצדדים.